

▣ У ЛАВИНИ ПРОТЕСТА И КОМЕНТАРА НА ДРУШТВЕНИМ МРЕЖАМА ЗБОГ ДОДЕЛЕ МИНИСТРУ ОДБРАНЕ ПОЧАСНОГ ЛЕТАЧКОГ ЗНАКА, ПОСЕБНО СЕ ИЗДВАЈА ЈЕДАН: "ШТА РЕЋИ ЗА ЗЕМЉУ У КОЈОЈ ЈЕ ПИЛОТ ХЕЛИКОПТЕРА МИ-17 ОМЕР МЕХИЋ ПРОГЛАШЕН ЗА АЛКОХОЛИЧАРА, А ВУЛИН ЗА ПОЧАСНОГ ПИЛОТА"

Александар Вулин је сам по себи скроман човек: као министар одбране не носи одело ни службену војну униформу – него приватну, паравојну, у разним бојама. Такође, није хтео ни да дигне субвенционисани стамбени кредит, него се ослонио на женину "тетку из Канаде" која је на волшебан начин избегла прописе те земље и у кешу им "посудила" 205.000 евра.

Том скромношћу могу се тумачити и Вулинови свакодневни наступи: никад није истакао своје заслуге за опремање Ратног ваздухопловства и противваздухопловне одбране (РВиПВО), него је то приписивао свом личном "врховном команданту"; иако та функција не постоји, Вулин је натерао и све људе у врху Војске да председника СНС тако ословљавају.

Вулинове изјаве очигледно није помно или никако слушао тренутни командант РВиПВО генерал Душко Жарковић (није пилот, већ специјалиста за руске системе "куб"; као капетан је имао два потврђена обарања у некадашњој Републици Српској Крајини). Тако се десило да Жарковић уместо "врховном команданту", додели Вулину почасни пилотски знак 1. августа, дан уочи званичног празника РВиПВО.

Иако "скроман", Вулин је то признање прихватио, па од тада траје лавина протеста и коментара на друштвеним мрежама. Ако се изузму псовке и најаве пилота да ће вратити своје летачке знакове, укључујући оне златне које означавају врхунац у професији, превладавају питања шта ће бити ако Вулин стварно умисли да је "летач". Посебно се

издваја и једно запажање: "Шта рећи за земљу у којој је пилот хеликоптера Ми-17 Омер Мехић проглашен за алкохоличара, а Вулин за почасног пилота."

Али ако се Вулин није хвалио, јесте у његово име Управа за односе са јавношћу Министарства одбране. У том смислу су обнародовали да је признање додељено њиховом министру "у знак захвалности за допринос развоју, опремању и унапређењу оперативних способности РВиПВО". Логично питање је зашто није Вучићу, кога Вулин сваки пут помиње као јединог заслужног за набавку нових авиона, хеликоптера и ПВО система. Кад се преведе на српски језик, добије се, што би рекао покојни академик Љубомир Тадић – "простачко удвориштво". Тог удвориштва је било и у време док је Тадићев син Борис био председник Србије, али то је тада имало границе, ово сад нема.

Јесте, добио је и Тадићев кум Драган Шутановац ту почасну значку док је био министар одбране, и то нико не спори, али стоји чињеница да је он успео 2007. године да "избоксује", мимо војног буџета, средства за ремонт пет авиона МиГ-29 којима су истекли ресурси. Србија је тиме успела да задовољи прописе евроконтроле ваздушног саобраћаја да њени авиони чувају њено небо, што је плаћено 25 милиона евра.

У време садашње власти, за ремонт четири преостала апарата МиГ 29 (ресурс од 10 година им истекао), плус ремонт шест "поклоњених" од Русије, грађани Србије дали 185 милиона евра. Помињала се и нека модернизација, да би се пажња јавности скренула,

али се – колико је до сада познато – још ништа није обавило

А онда су, у време садашње власти, за ремонт четири преостала апарата МиГ 29 (ресурс од 10 година им истекао), плус ремонт шест "поклоњених" од Русије, грађани Србије дали 185 милиона евра. Помињала се и нека модернизација, да би се пажња јавности скренула, али се – колико је до сада познато – још ништа није обавило. Ништа се такође не зна ни о модернизацији апарата који треба да се добију од Белорусије. Важно је само да је Вулин добио летачки знак до којег официри стижу завршетком Војне академије, а подофицири-летачи на хеликоптерима, после мукотрпне обуке и година службе.

Сеоске опајдаре

Зато што је први проговорио о паду хеликоптера Ми-17 на Сурчину, од 2015. на мети Министарства одбране налази се некадашњи заменик команданта РВиПВО, бригадни генерал у пензији Срето Малиновић. Тај свој статус сада је ажурирао рекавши да било златни, било почасни летачки знак – може уручити само неко ко је пилот. Но, Министарство одбране је преко Управе за односе са јавношћу, у стилу "сеоских опајдара", оштро напало Малиновића тврдећи да износи неистине, а да то ничим нису демантовали.

Иначе, Малиновић је био командант 98. авиобригаде 1999. на Лађевцима, и први је, на челу ескадриле "орлова" од 24. марта те године наредних седам дана летео, упркос НАТО авијацији и бомбардовао положаје ОВК у Дреници. Пре неколико година Вулин га је назвао "НАТО генералом", након што је то изговорио и његов председник Вучић. Мали проблем је што нису знали ни име, него су га уместо Срето, називали Сретко.

(Време)